

er ret uforstaaeligt, hvordan de Mænd, der have værdsat en saadan Ejendom, have kunnet komme til at nøjes med en saadan Pris. For den øvrige Jord bliver det kun ca. 370 Kr. pr. Td. Land. Ogsaa det forekommer mig at være for lidt. Jeg kender ikke Ejendommen, men naar man ser paa Kortet og ser dens Beliggenhed, maa man antage, at det er i hvert Fald ret god Jord; der er, som den ærede første Taler bemærkede, ikke angivet Hartkornsmængden, saa man kan ikke deraf danne sig nogen Slutning om Jordens mulige Godhed, men i hvert Fald er Prisen saa lille, at naar man sammenligner den med Priserne paa, jeg vil ikke sige daarlig Jord, men dog Jord, der langt fra svarer i Frugtbarhed og Ydeevne til Jorden her, altsaa med mindre god Middeljord ovre i Jylland, forekommer det mig en meget lille Pris, den er sat til. Og jeg har den Tro, at hvis vi tænke os denne Jord solgt til en privat Ejer, vilde det sandsynligvis — hvis da ikke Staten skal have Penge staaende i den, hvad der vel vilde være rimeligt — her gaa saaledes, at denne, naar han havde udbetalt Beløbet til Staten, efter et Aars Forløb vilde søge et Byggelaan, og jeg skulde da tage meget Fejl, om ikke den samme Gaard da vilde blive vurderet til mere, maaske det dobbelte af det, den her er ansat til, og hæn vilde da sandsynligvis kunne faa et tilsvarende Laan i en Kreditforening.

Jeg vil derfor slutte mig til den Anmodning, der fremkom fra den første ærede Taler, om at faa saa meget som muligt ud af denne Jord. For øvrigt skal jeg tilføje, at jeg for saa vidt er betrygget ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at han vilde søge at faa saa meget som muligt for det. Det forekommer mig imidlertid, at hvis vi ikke kunne faa en Pris, som er noget over det, her er antydet, var det ret rimeligt, om Staten selv vilde drive denne Gaard ved at lade en Bestyrer overtage den en Tid, for det er dog ret smaa Priser, her er Tale om at faa ind for de Værdier, som ere til Stede. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde fremsætte, som altsaa gaa ud paa en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at forsøge paa — hvad han for Resten gav Løfte om for et Øjeblik siden — at faa ikke alene det, her er sat, men det mest mulige ud af Ejendommen, da jeg ikke nærer Tvivl om, at den her anførte Sum i Virkeligheden er for lille. Der er jo et Tilliggende af Skov til Gaarden, og betragter man den som en

Lystejendom, maa den af den Grund have en særlig Merværdi, saa vi kunne vist godt lægge et Par Tusind Kroner til de i Forvejen meget smaa Taksationssummer.

Rosleff: Jeg skal blot sige, at det er selvfølgelig med Tilfredsstillelse, at jeg har hørt den højtærede Landbrugsministers udtale, at han er villig til at søge Samarbejde med Udvalget om eventuelt at faa Byggesummen nedsat, og at han selvfølgelig vil søge at faa det mest mulige ud af den Ejendom, der eventuelt bliver til Salg. Men nægtes kan det jo ikke, at det er en lille Sum, der er foreslaaet at skulle indkomme for Gaarden, naar vi kunne henvise til, at det er en Lystejendom, og at den ligger meget kønt. Men naar den højtærede Minister sagde, at der ikke vilde blive nogen forøget Udgift for Statskassen, er jeg ikke fuldt enig med ham deri; thi ganske vist vilde Ministerens Beregning passe, hvis en ny Skovridergaard skulde koste 25,000 Kr., men jeg gaar ud fra, at der ikke behøves 25,000 Kr. til at bygge en Skovriderbolig for, det Beløb vil vist kunne nedsættes ret betydeligt. Jeg tvivler ogsaa meget om Nødvendigheden af, selv efter de Oplysninger, der findes i Motiverne, at ombygge Skovridergaarden helt; man kunde vist beholde en Del af den, naar den blev gjort i Stand. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det Spørgsmaal, idet jeg udtaler min Tilfredshed med Ministerens Udtalelser. Sagen kan jo altid blive behandlet nærmere i et Udvalg.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

De Udtalelser, der nu fremkom, særlig fra det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen), drejede sig jo om, at Taksationssummen var for lavt ansat for Skovridergaarden. Jeg skal dertil sige, at jeg tror ikke, at der sker nogen Skade ved det. Vi havde i Fjor et Forslag til Behandling om Salg af Skovfogedstedet Rundforbi, og da blev der ogsaa udtalt her i Tinget, at den Vurderingssum, der var ansat, var for lav, og det viste sig, at det var rigtigt; thi ved Salg af Skovfogedstedet Rundforbi, som var vurderet til 30,000 Kr., indkom der mellem 35,000 og 36,000 Kr. Der opnaaedes ved den i Fjor vedtagne Lov om dette Skovfogedsted en Fordel for Statskassen af mellem 19,000 og 20,000 Kr. Jeg tror altsaa, idet jeg henviser til den Afgørelse, der blev truffen i Fjor — og Lovforslaget var jo til Dels forment som dette, nemlig med en Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at sælge, naar han op-